

Nem hinném, hogy a nálam fejlel magasabb, durva embert meg akartam volna verni, csak nem akartam birkaként várni a pofont. Nem vagyok verekedős és a poharakat is féltettem.

Rosozul voltam. A sört nem lett volna szabad meginnom a gyógyszerre. Forgott előttem a világ. A férfi nem ütött meg. Eltűnt. Egy embert sem érdekelt a dolog, több cseh mosolygott, mindennapos ügy, akikkel voltam, magyarul kezdtek, ne verekedjek, ezzel csak bajt csinállok, álltam, ezen a jelentéktelen estén fáj a lábam a hidegben, hatszor operáltak, rossz benne a vérkeringés, vártam, hogy elmenjünk erről az átkozott térről, nem mozdultunk, barátom kényelmesen itta a sört, harapott hozzá a kolbászból, a zsír a papírtálcára csöpögött, én elindultam haza Budapestre.

Éjjel kétóra volt.

Végigkérdézködtem magam a kihalt-sötét éjszakai városban, megtaláltam a folyót, átsétáltam egyik hídján, több pályaudvart végigpróbálgatva megleltem azt, ahonnan hajnalájban vonat indul Magyarországra.

A kristálypoharak után maradt pénzemből helyjegyet váltottam haza, és lefeküdtem az aluljáróban, mert a váró még zárva volt. Később annyira fáj a fejem, hogy azt hittem, tarkón vágta, le akart esni nyakamról, vízióim voltak, ahogy hanyatt feküdtem a sötétben, azt álmodtam, rólam kezdik lehúzni a bőrt, és én is ott leszek ebben a széteső, furcsa városban egy ház kapuja fölött, szélesre húzott borszájammal, amelyből azért a villogó fogak kivilágítanak majd és csak ez lesz fehér az egész korombüzös, fekete kőalakon.

A reggel kék volt, felültem a vonatra, dél körül térden csúszkáltam a szerelvény folyosóján, a vámosok és határőrök zsebükben kotorásztak gyógyszerért, lefeküdtem az egyik fülkében, ott leesett a fejem, szétduzzantak a kristálypoharak, valakinek át kellett volna adnom számozott helyét, nemet intettem, megpróbáltam teljesen, de teljesen mozdulatlaná dermedni hazáig és úgy úszni a vonaton s utána a levegőben a hegyre, az én utcámba, „vissza, vissza, vissza”, ahol teát iszom az új poharakból, már három poharam van, az Ilonka nénié és a két prágai.

Számunk szerzői

Anthony Rhodes angol történész, a *The Vatican in the Age of the Dictators 1922—1945*
c. könyv szerzője

Sipos Lajos irodalomtörténész, ELTE

Lábass Endre író

Németh G. Béla irodalomtörténész, akadémikus, ELTE

Pusztaszeri László történész

Borbély Szilárd író, irodalomtörténész, ELTE